

## บทที่ 5

### บทสรุปและข้อเสนอแนะ

#### 5.1 บทสรุป

สภาพสถานการณ์ในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงไป โดยมีความเจริญก้าวหน้าในทุกๆ ด้าน และสิ่งที่พัฒนาควบคู่กันมากก็คือการประกอบอาชญากรรม ซึ่งนับวันยิ่งทวีความรุนแรง และ สลับซับซ้อน มีวิธีการที่แยบยลมากยิ่งขึ้น รวมถึงรูปแบบการกระทำความผิดจากที่กระทำเพียงคนเดียวหรือสองคนก็เปลี่ยนมาเป็นรูปแบบที่กระทำกันเป็นองค์กร ขบวนการ และขยายไปเป็นองค์กร อาชญากรรมข้ามชาติ มีเครือข่ายในการติดต่อประสานงานกันระหว่างหลายประเทศ โดยมี วัตถุประสงค์หลักคือผลประโยชน์จำนวนมาก และเนื่องจากการกระทำความผิดนำมาซึ่งรายได้ที่มี จำนวนมากนั้น ผู้กระทำความผิดจึงมีความจำเป็นต้องหาวิธีที่จะหลีกเลี่ยงจากการตรวจสอบถึง ที่มาของรายได้ดังกล่าวนั้น ทำให้ผู้กระทำความผิดต้องการนำเงินสกปรกที่ได้มาจากการกระทำความผิด มาผ่านกระบวนการอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายกระบวนการ เพื่อให้เงินสกปรกดังกล่าว มีสภาพเสมือนเงินที่ได้มาโดยถูกต้องตามกฎหมายหรือที่เรียกว่าเงินสะอาด เช่น นำเงินไปฝากยัง สถาบันการเงินในต่างประเทศ การจัดตั้งกิจการหรือบริษัทเพื่อบังหน้า การส่งเงินสดหรือโอนเงิน ออกนอกประเทศ ซึ่งวิธีการเหล่านี้เรียกว่า การฟอกเงิน ด้วยขั้นตอนดังกล่าวทำให้อาชญากรหรือ องค์กรอาชญากรรมนำทรัพย์สินที่ได้จากการกระทำความผิดไปใช้โดยสะดวก และอีกส่วนหนึ่งก็ใช้เป็นทุนในการกระทำความผิดครั้งต่อไป เพราะองค์กรอาชญากรรมซึ่งโดยลักษณะแล้วจำเป็นต้อง ใช้เงินหมุนเวียนในองค์กรจำนวนมาก หากองค์กรอาชญากรรมได้มีการฟอกเงินที่มีประสิทธิภาพ แล้วก็จะทำให้องค์กรอาชญากรรมนั้นดำเนินกิจการไปได้โดยสะดวก อีกทั้งยังสามารถที่จะขยาย ขนาดองค์กร รวมไปถึงขยายขอบเขตการกระทำความผิดได้มากยิ่งขึ้นไป ทำให้องค์กร อาชญากรรมนั้นมีความแข็งแกร่งขึ้นเรื่อยๆ และยากแก่การปราบปราม สร้างความเสียหายให้กับ ประเทศมากขึ้นเรื่อยๆ อีกด้วย

การป้องกันและแก้ไขปัญหาดังกล่าวจึงเกิดขึ้นโดยการตราพระราชบัญญัติป้องกันและ ปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 ขึ้น มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 19 สิงหาคม 2542 โดยได้กำหนด ความผิดมูลฐานไว้รวมทั้งสิ้น 7 มูลฐานความผิด คือ ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ความผิดเกี่ยวกับ เพศ ความผิดเกี่ยวกับการฉ้อโกงประชาชน ความผิดเกี่ยวกับการยกยอกหรือฉ้อโกงตามกฎหมาย การธนาคารพาณิชย์ ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ความผิดเกี่ยวกับการกระชกหรือรีดเอา

ทรัพย์สิน ความผิดเกี่ยวกับการลักลอบหนีศุลกากร และต่อมาได้มีการออกพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 โดยมีการกำหนดมูลฐานความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้ายตามประมวลกฎหมายอาญา เป็นความผิดมูลฐานที่ 8 มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 11 สิงหาคม 2546

ในการบัญญัติกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินมีวัตถุประสงค์เพื่อให้เป็นมาตรการทางกฎหมายในการทำลายเศรษฐกิจของอาชญากรหรือองค์กรอาชญากรรมเพื่อเป็นการตัดวงจรการประกอบอาชญากรรม โดยมาตรการตามกฎหมายดังกล่าวมีการลงโทษผู้ที่กระทำการฟอกเงิน ซึ่งจะมีโทษจำคุกหรือปรับ รวมทั้งนำมาตราการริบทรัพย์สินมาใช้ กฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินนั้น ผู้ที่กระทำความผิดตามฐานความผิดทางอาญาที่กำหนดไว้ ยังไม่มีความผิดฐานฟอกเงินแต่ถ้ามีการนำเงินหรือทรัพย์สินที่ได้จากการกระทำความผิดตามฐานความผิดทางอาญาที่กำหนดไว้ไปกระทำการฟอกเงิน ผู้กระทำการดังกล่าวจึงจะมีความผิดฐานฟอกเงิน ซึ่งจะต้องมีโทษจำคุกหรือปรับ และทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดจะต้องถูกริบ

ในปัจจุบันการก่ออาชญากรรมทางเศรษฐกิจและการกระทำความผิดฐานฟอกเงิน มักกระทำความผิดในรูปแบบและวิธีการที่ทันสมัย ทำให้การตรวจสอบการกระทำความผิดทำได้ยาก นอกจากนี้ยังมีวิธีการดำเนินงานที่มีลักษณะเป็นองค์กรอาชญากรรม ซึ่งมีโครงสร้างที่สลับซับซ้อน มีวิธีการดำเนินงานซึ่งปกปิดเป็นความลับ รวมถึงมีการติดต่อประสานงานระหว่างกลุ่มองค์กรอาชญากรรมด้วยกัน ส่งผลให้ยากที่จะป้องกันและปราบปราม เป็นเหตุให้ไม่สามารถเอาผิดกับองค์กรอาชญากรรมได้ สามารถเอาผิดได้แต่เพียงสมาชิกผู้ถูกจับกุมในการกระทำความผิดเท่านั้น ซึ่งองค์กรอาชญากรรมก็ยังมีเครือข่ายและสมาชิกที่แข็งแกร่งอยู่เช่นเดิม ทำให้ปัญหาอาชญากรรมทางเศรษฐกิจและปัญหาการฟอกเงินยังคงมีอยู่ต่อไป ปัญหาดังกล่าวล้วนแต่ก่อให้เกิดความเสียหายและเป็นภัยต่อความมั่นคงของรัฐในทางเศรษฐกิจ

ถึงแม้ว่ากฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินจะมีมาตรการพิเศษในป้องปรามผู้กระทำความผิด และมีวิธีสืบสวนสอบสวนพิเศษหลายประการ เช่น มาตรการริบทรัพย์สินทางแพ่ง, การผลักภาระการพิสูจน์ที่มาของทรัพย์สินให้แก่จำเลย, ผู้กระทำความผิดฐานฟอกเงินนอกราชอาณาจักรต้องรับโทษในราชอาณาจักร, ผู้สนับสนุนการกระทำความผิดต้องได้รับโทษเช่นเดียวกับตัวการ ผู้พยายามกระทำความผิดต้องรับโทษเท่ากับการกระทำความผิดสำเร็จ สมคบกันตั้งแต่สองคนขึ้นไป เพื่อกระทำความผิดฐานฟอกเงินต้องรับโทษกึ่งหนึ่งของโทษที่กำหนด

ไว้สำหรับความผิดนั้น การลงโทษหนักขึ้นสำหรับผู้มีตำแหน่งหน้าที่กระทำความผิด การดักฟังทางโทรศัพท์และการเข้าถึงข้อมูลทางบัญชีและเครื่องคอมพิวเตอร์ และการค้นโดยไม่มีหมายค้น เป็นต้น แต่จากสถิติที่ผ่านมา ทางกรรยังไม่สามารถเอาผิดทางอาญากับผู้กระทำความผิดกฎหมายป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ทั้ง 8 มูลฐาน ได้อย่างมีประสิทธิภาพนัก ส่วนใหญ่จะทำได้เพียงแค่การริบทรัพย์สินของผู้กระทำความผิดเท่านั้น ที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องยังไม่สามารถสืบสวนสอบสวนและค้นหาพยานหลักฐานเพื่อมัดตัวผู้กระทำความผิดทางอาญา ทั้ง 8 มูลฐาน ได้อย่างชัดเจน ซึ่งอาจมีสาเหตุ คือ ขาดแคลนบุคลากรที่มีความรู้ความชำนาญและเชี่ยวชาญในด้านต่างๆ ขาดแคลนบุคลากรที่มีความชำนาญและเชี่ยวชาญในการแฝงตัวเพื่อหาข่าวและพยานหลักฐาน เป็นต้น

ปัจจุบันได้มีการจัดตั้งหน่วยงานสืบสวนสอบสวนคดีพิเศษขึ้นในประเทศไทย ภายใต้สังกัดกระทรวงยุติธรรม ตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2545 มาตรา 33 นั่นคือ กรมสอบสวนคดีพิเศษ หรือ DSI ซึ่งมีหน้าที่หลักในการปราบปรามอาชญากรรมพิเศษ มีอำนาจทั่วราชอาณาจักร กรมสอบสวนคดีพิเศษได้แบ่งส่วนราชการออกเป็น 10 สำนักงาน เป็นไปตามกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการกรมสอบสวนคดีพิเศษ กระทรวงยุติธรรม พ.ศ. 2545 และหากพิจารณาโครงสร้างของกรมสอบสวนคดีพิเศษแล้ว จะพบว่าปัญหาดังกล่าวข้างต้นย่อมมีโอกาสหมดไป หากนำเอาการสอบสวนคดีพิเศษมาใช้ในการสอบสวนความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน เนื่องจากกรมสอบสวนคดีพิเศษแบ่งออกเป็น 10 สำนักงาน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อที่จะกำหนดขอบเขตความรับผิดชอบของแต่ละสำนักงานแยกต่างหากจากกันให้ชัดเจน ตามความชำนาญของบุคลากรมืออาชีพในแต่ละสำนักงานนั้น เพื่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการดำเนินการให้บรรลุเป้าหมาย เช่น สำนักกิจการต่างประเทศและคดีอาชญากรรมระหว่างประเทศ สำนักคดีการเงินการธนาคาร สำนักคดีคุ้มครองผู้บริโภคและสิ่งแวดล้อม สำนักคดีทรัพย์สินทางปัญญา สำนักคดีเทคโนโลยีและสารสนเทศ สำนักคดีภาษี สำนักคดีอาญาพิเศษ สำนักเทคโนโลยีและศูนย์ข้อมูลการตรวจสอบ สำนักพัฒนาและสนับสนุนคดีพิเศษ โดยแต่ละสำนักงานมีหน้าที่รับผิดชอบแยกต่างหากจากกันโดยชัดเจน ส่วนบุคลากรของกรมสอบสวนคดีพิเศษนั้นประกอบไปด้วยคณะกรรมการคดีพิเศษ พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ เจ้าหน้าที่คดีพิเศษ ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ตามที่พระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. 2547 กำหนด กรมสอบสวนคดีพิเศษนี้มีรูปแบบที่แตกต่างไปจากการสอบสวนคดีแบบเดิม โดยมีการนำวิธีการหรือมาตรการใหม่มาใช้ในการสืบสวนสอบสวน ได้แก่ การสอบสวนโดยพนักงานสอบสวนมืออาชีพ การสอบสวนในรูปแบบของคณะกรรมการ คือมีการให้ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านเข้ามาเป็นที่ปรึกษาคดีพิเศษ และให้พนักงานอัยการหรืออัยการทหารเข้าร่วมสอบสวนคดีพิเศษด้วย การ

ปฏิบัติหน้าที่นั้นเน้นการปฏิบัติงานเชิงรุก กล่าวคือ สืบสวนสอบสวนก่อนเกิดเหตุ รวมถึงมีมาตรการพิเศษอื่นๆ เช่น การอนุญาตให้ดักฟัง การแฝงตัว การอนุญาตให้เจ้าหน้าที่พกปืน เป็นต้น

คดีพิเศษที่จะต้องดำเนินการสืบสวนสอบสวนโดยพนักงานสอบสวนคดีพิเศษนั้น ต้องเป็น ความผิดซึ่งมีลักษณะตามมาตรา 21 แห่งพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. 2547 กล่าวคือ ต้องเป็นคดีที่มีลักษณะซับซ้อน จำเป็นต้องใช้วิธีการสืบสวนสอบสวนและรวบรวม พยานหลักฐานเป็นพิเศษ ความผิดที่กระทบต่อความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ความมั่นคง ระบบเศรษฐกิจ การคลังของประเทศ ความผิดที่เป็น การกระทำความผิดข้ามชาติหรือเป็นองค์การอาชญากรรม ความผิดที่มีผู้ทรงอิทธิพลสนับสนุนหรือ ช่วยเหลือ และเป็นการกระทำความผิดตามกฎหมายที่กำหนดไว้ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการ สอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. 2547 ปัจจุบันมีทั้งสิ้น 27 ความผิด โดยความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการ ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินนั้นเป็นความผิดที่ถูกกำหนดไว้ในบัญชีท้าย พระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. 2547 ด้วย นอกจากนี้คดีพิเศษยังรวมถึงคดี ความผิดทางอาญาอื่นตามที่คณะกรรมการคดีพิเศษมีมติให้ถือเป็นคดีพิเศษด้วย

สำหรับต่างประเทศนั้น มีหน่วยงานที่ทำหน้าที่สืบสวนสอบสวนคดีซึ่งมีลักษณะพิเศษ ดังกล่าวโดยเฉพาะ ซึ่งรวมถึงการกระทำความผิดฟอกเงินด้วย ได้แก่ หน่วยงาน FBI ของ สหรัฐอเมริกา มีสำนักงานใหญ่อยู่ที่ตึก J. Edgar Hoover ซึ่งอยู่ในกรุง Washington D.C มีหน้าที่ หลักในการปราบปรามการกระทำความผิดที่สำคัญๆ ส่งผลกระทบต่อประเทศในด้านความมั่นคง เศรษฐกิจ การคลัง ดำเนินการกับความผิดทางอาญาที่เกิดขึ้นหลายมลรัฐต่อเนื่องกัน เช่น การ ฟอกเงิน การยกยอทรัพย์ อาชญากรรมสิ่งแวดล้อม การค้าของผิดกฎหมาย การหลอกลวงฉ้อฉล ต่อรัฐบาล การฉ้อฉลเกี่ยวกับสาธารณสุข การกระทำความผิดตามกฎหมายเลือกตั้ง การละเมิด ลิขสิทธิ์ หรือ อาชญากรรมเกี่ยวกับโทรคมนาคม โดยทั่วไปแล้ว FBI จะมุ่งไปที่การกระทำ ความผิดที่กระทำโดยองค์การอาชญากรรมต่อประเทศชาติ หรือแคว้นที่อยู่ในอำนาจ หน่วยงาน FBI มีโครงสร้างและมีการจัดแบ่งความรับผิดชอบในแต่ละเรื่องอย่างเป็นระบบ เช่น ฝ่าย อาชญากรรมคอมพิวเตอร์ รับผิดชอบในการสืบสวนสอบสวนอาชญากรรมทางทรัพย์สินทาง ปัญญา เทคโนโลยีขั้นสูง และอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์ สำนักงานสืบสวนสอบสวนราชการ ลับ มีหน้าที่รับผิดชอบในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการสืบราชการลับทั้งภายในและต่างประเทศ ฝ่าย ต่อต้านผู้ก่อการร้าย กลุ่มรับผิดชอบวิกฤตการณ์ภายใน ฝ่ายสืบสวนสอบสวนคดีอาชญากรรม หน่วยงานบริการด้านภาษา ศูนย์ปฏิบัติการกลยุทธ์ด้านข้อมูล หน่วยงานห้องปฏิบัติการหรือ

ห้องทดลอง รับผิดชอบในการแก้ปัญหาทางวิทยาศาสตร์ และการฟ้องร้องดำเนินคดีอาชญากรรม  
ทั่วสหรัฐอเมริกา ส่วนฝึกอบรมพนักงาน เป็นต้น

ส่วนในด้านวิธีการสืบสวนสอบสวนนั้น หน่วยงาน FBI มีวิธีการและมาตรการพิเศษเพื่อนำมาใช้ในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมให้บรรลุผลดียิ่งขึ้น ได้แก่ มีการนำผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านหรือผู้ที่มีความสามารถด้านต่างๆ มาช่วยเหลือในการสืบสวนสอบสวนหรือให้คำปรึกษา การอนุญาตให้เจ้าหน้าที่ใช้วิธีการดักฟัง การใช้สายลับเพื่อหาข่าวหรือการอนุญาตให้เจ้าหน้าที่เข้าไปแฝงตัวในหน่วยงานหรือองค์กรต่างๆ ได้ เป็นต้น โดยวิธีการดังกล่าวนี้มีความเป็นไปได้ที่จะช่วยเพิ่มความสำเร็จในการสืบสวนสอบสวนและการฟ้องร้อง ดังจะเห็นได้ในหลายๆ คดี เช่น ในปี ค.ศ. 1992 เจ้าหน้าที่ FBI ใช้วิธีการซ่อนกล้องวิดีโอ ซึ่งทำให้สามารถจับกุมข้าราชการของรัสเซียไปได้ 18 คน โดยทั้ง 18 คนเป็นสมาชิกในการช่วย Mr. Bill Clinton โฆษณาหาเสียงและกระทำความผิดฐานให้สินบน จากผลงานของหน่วยงาน FBI ที่ผ่านมานั้นทำให้ประชาชนทั้งในประเทศและต่างประเทศศรัทธาและเชื่อมั่นในความสามารถ ประสิทธิภาพในการดำเนินคดี และทำให้ในหลายประเทศเกิดแนวความคิดที่จะจัดตั้งหน่วยงานสอบสวนคดีพิเศษ ดังเช่นหน่วยงาน FBI ในสหรัฐอเมริกาขึ้นมาบ้าง เพื่อทำหน้าที่ในการปราบปรามอาชญากรรมที่มีลักษณะพิเศษโดยเฉพาะ

ปัจจุบันหน่วยงาน FBI ได้เพิ่มเครือข่ายออกไปในต่างประเทศแล้ว โดยเฉพาะเรื่องการฟอกเงินซึ่งเป็นอาชญากรรมทางเศรษฐกิจที่สำคัญ และมีแนวโน้มว่ามีการกระทำผิดมากขึ้นในขณะนี้ เพื่อที่จะรับมือกับอาชญากรรมดังกล่าว ประเทศสหรัฐอเมริกาและประเทศอังกฤษได้ร่วมกันจัดตั้งทีมสืบสวนสอบสวนคดีฟอกเงินโดยเฉพาะขึ้นมา เรียกว่า WCCIT ประกอบด้วยเจ้าหน้าที่ของ FBI กับเจ้าหน้าที่ตำรวจของประเทศอังกฤษ โดยอยู่ในความรับผิดชอบโดยตรงของหน่วยงาน FBI ในรัฐไมอามี สหรัฐอเมริกา โดยมีการประสานงานกับหน่วยงานอื่นๆ ในต่างประเทศด้วย เพื่อช่วยในการดูแลสอดส่องการกระทำความผิดฟอกเงิน ซึ่งการร่วมมือระหว่างประเทศนี้จะเป็นการเริ่มต้นศักราชใหม่ในการต่อสู้ปราบปรามการฟอกเงินให้หมดสิ้นไป

หน่วยงานสอบสวนคดีพิเศษในประเทศญี่ปุ่น คือ SID (Special Investigation Department) เป็นหน่วยงานในสำนักงานอัยการสูงสุด สังกัดกระทรวงยุติธรรม มีหน้าที่สืบสวนคดีภาษี คดีรับสินบน คดีบ่อนหุ้น เป็นต้น โดยมีพนักงานอัยการเป็นผู้ทำหน้าที่พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ ซึ่งมีความชำนาญมากกว่าพนักงานสอบสวนทั่วไป การสั่งฟ้องคดีสามารถทำได้ในคราวเดียว พนักงานอัยการไม่จำเป็นต้องสั่งให้พนักงานสอบสวนคดีทั่วไปสอบสวนเพิ่มเติมอีก ทำให้

การรวบรวมพยานหลักฐานนั้นรวดเร็วยิ่งขึ้น ส่งผลดีในการดำเนินคดีเนื่องจากหากดำเนินการรวบรวมพยานหลักฐานได้รวดเร็วเท่าไรก็ทำให้นำตัวผู้กระทำความผิดมาลงโทษได้เร็วยิ่งขึ้นเท่านั้น เพราะคดีพิเศษนั้นมีการทำลายพยานหลักฐานได้โดยง่าย ส่วนวิธีการหรือมาตรการพิเศษนั้น ไม่อนุญาตให้ใช้สายลับหรือการสอดแนมโดยเด็ดขาด โดยคำนึงถึงสิทธิเสรีภาพของประชาชนทั่วไปมากกว่า เมื่อพิจารณาโครงสร้างของหน่วยงาน SID ของญี่ปุ่นแล้วพบว่า เป็นโครงสร้างที่ค่อนข้างมีความเป็นอิสระให้ปลอดจากการแทรกแซงทางการเมือง แม้ว่าโครงสร้างของกระทรวงยุติธรรมญี่ปุ่นจะกำหนดให้สำนักงานอัยการอยู่ในสังกัดของกระทรวงยุติธรรมก็ตาม แต่ในความเป็นจริงแล้วการจัดการคดีและการสอบสวนคดี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมไม่มีอำนาจที่จะแทรกแซงการทำงานของพนักงานอัยการได้ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมมีอำนาจควบคุมการทำงานของพนักงานอัยการได้แต่เพียงเฉพาะการทำงานของอัยการสูงสุด ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุดของพนักงานอัยการเท่านั้น ไม่มีอำนาจควบคุมการทำงานของพนักงานอัยการแต่ละคน

เมื่อเปรียบเทียบหน่วยงานสืบสวนพิเศษในต่างประเทศกับกรมสอบสวนคดีพิเศษ พบว่ามีความแตกต่างกับหน่วยงาน FBI ของสหรัฐอเมริกา เนื่องจากมีระบบการปกครอง การบริหารงานยุติธรรมที่แตกต่างกัน กล่าวคือ ประเทศไทยมีลักษณะเป็นรัฐเดี่ยว มิใช่มลรัฐ หรือสหรัฐ อำนาจในการบริหารนั้นขึ้นอยู่กับรัฐบาลกลางเพียงแห่งเดียว แต่สหรัฐอเมริกาแบ่งเป็นรัฐต่างๆ เป็นการกระจายอำนาจการปกครองไปยังท้องถิ่น โดยแต่ละรัฐมีระบบการบริหาร มีอำนาจในการออกกฎหมายและมีเจ้าหน้าที่ในกระบวนการยุติธรรม เช่น ตำรวจ ศาล อัยการ รวมถึงราชทัณฑ์ เป็นของตนเองและต่างเป็นอิสระ เว้นแต่อำนาจในทางการทหารและอำนาจที่เกี่ยวกับการต่างประเทศจะขึ้นอยู่กับรัฐบาลกลาง กฎหมายที่รัฐบาลกลางออกมาเพื่อใช้บังคับ เช่น กฎหมายภาษีเงินได้บุคคล กฎหมายยาเสพติด กฎหมายศุลกากร กฎหมายความมั่นคงของประเทศ ฯลฯ เพื่อจะปกป้องคุ้มครอง รักษาความมั่นคงปลอดภัยในประเทศ และหน่วยงาน FBI เป็นหน่วยงานที่มีอำนาจทั่วราชอาณาจักรแต่มีขอบเขตอำนาจเฉพาะแต่กฎหมายของรัฐบาลกลางเท่านั้น ส่วนหน่วยงาน SID ของประเทศญี่ปุ่นนั้น จะมีความคล้ายคลึงกับกรมสอบสวนคดีพิเศษมากกว่าหน่วยงาน FBI สหรัฐอเมริกา แตกต่างกันที่หน่วยงาน SID นั้นอยู่ในสำนักงานอัยการ ส่วนกรมสอบสวนคดีพิเศษสังกัดกระทรวงยุติธรรม ถึงแม้ว่าหน่วยงานดังกล่าวจะมีความแตกต่างกันก็ตาม แต่สิ่งที่เหมือนกันก็คือวัตถุประสงค์หลักในการจัดตั้งหน่วยงานขึ้นมา นั่นคือต้องการปราบปรามอาชญากรรมที่มีลักษณะพิเศษให้ประสบผลสำเร็จและสมฤทธิ์ผลมากยิ่งขึ้น

ดังที่กล่าวแล้วข้างต้นว่า พระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. 2547 ได้ให้อำนาจพิเศษในการสืบสวนสอบสวนแก่พนักงานสอบสวนคดีพิเศษแตกต่างไปจากอำนาจของพนักงานสอบสวนทั่วไปบางประการ ได้แก่ เข้าไปในเคหสถาน หรือสถานที่ใดๆ เพื่อตรวจค้น โดยไม่ต้องมีหมายค้น การค้นบุคคลหรือยานพาหนะเพื่อพบทรัพย์สินที่ได้ใช้ในการกระทำความผิด โดยไม่ต้องจับก่อนแล้วจึงทำการค้นตัวผู้ถูกจับ ดังเช่นการค้นตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา การมีหนังสือสอบถามหรือเรียกให้สถาบันการเงิน ส่วนราชการ องค์กร หรือหน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ หรือบุคคลใดๆ มาเพื่อให้ถ้อยคำ ส่งคำชี้แจงเป็นหนังสือหรือส่งบัญชีเอกสาร หรือหลักฐานใดๆ มาเพื่อตรวจสอบหรือเพื่อประกอบการพิจารณา ยึดหรืออายัดทรัพย์สินที่ค้นพบ การดักฟังทางโทรศัพท์ การเข้าถึงบัญชีและเครื่องคอมพิวเตอร์ และการมีและใช้อำนาจปิ่น เครื่องกระสุน วัตถุระเบิด เป็นต้น มาตรการพิเศษดังกล่าวเป็นมาตรการที่จะทำให้การหาข่าวและการแสวงหาพยานหลักฐานในคดีพิเศษมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น จะทำให้ได้ข้อมูลที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด และได้พยานหลักฐานที่ชัดเจน แน่นแฟ้น เพื่อมัดตัวผู้กระทำความผิด ส่งผลให้ในขั้นตอนการสืบพยาน ศาลรับฟังได้ว่าจำเลยกระทำความผิดจริง โดยพยานหลักฐานนั้นสามารถพิสูจน์ความผิดและลงโทษผู้กระทำความผิดได้

ถึงแม้ว่า ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินจะถูกกำหนดไว้ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. 2547 ก็ตาม แต่ความผิดนั้นจะต้องเป็นความผิดมูลฐานซึ่งอยู่ในอำนาจของพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ ปัจจุบันมีเพียง 3 มูลฐานเท่านั้น ที่จะนำมาตราการพิเศษดังกล่าวมาใช้ได้ คือ ความผิดเกี่ยวกับการกักขังเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน ความผิดเกี่ยวกับการยกยอกหรือฉ้อโกงหรือประทุษร้ายต่อทรัพย์สินหรือกระทำโดยทุจริต ตามกฎหมายว่าด้วยการธนาคารพาณิชย์ ตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ ตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ความผิดเกี่ยวกับการลักลอบหนีศุลกากร

ดังนั้น เพื่อการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับคดีพิเศษอันเป็นความผิดมูลฐานอื่นตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 ที่ยังไม่มีหน่วยงานรับผิดชอบโดยตรง ได้แก่ ความผิดเกี่ยวกับเพศ ความผิดเกี่ยวกับการกรรโชก หรือรีดเอาทรัพย์สินที่กระทำโดยอ้างอำนาจอั้งยี่หรือช่องโจร ความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้าย ซึ่งเป็นความผิดที่มีรูปแบบและลักษณะพิเศษซับซ้อน ยากต่อการปราบปราม และส่งผลกระทบต่อประเทศชาติอย่างมากนั้นให้หมดสิ้นไป จึงสมควรกำหนดให้ความผิดดังกล่าวเป็นคดีความผิดทางอาญาตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. 2547 เพื่อนำมาตราการพิเศษ

ตามพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. 2547 มาใช้กับการกระทำความผิดได้ จะทำให้การดำเนินคดีนำตัวผู้กระทำความผิดมาลงโทษมีประสิทธิภาพและสมฤทธิ์ผลมากยิ่งขึ้น

## 5.2 ข้อเสนอแนะ

จากบทสรุปที่กล่าวมาทั้งหมดจะเห็นได้ว่าปัญหาการฟอกเงินเป็นปัญหาที่สำคัญที่สุดปัญหาหนึ่งของประเทศ ในขณะที่หน่วยงานและกฎหมายที่เกี่ยวข้องยังประสบปัญหาในการนำตัวผู้กระทำความผิดมาลงโทษ รัฐบาลสมควรให้ความสำคัญกับการแก้ไขปัญหาดังกล่าว ซึ่งจากมาตรการตามที่คุณวิจัยได้เสนอแนะไป น่าจะเป็นอีกทางหนึ่งในการแก้ไขปัญหานี้ให้ประสบผลสำเร็จยิ่งขึ้น และสมควรอย่างยิ่งที่จะหามาตรการทางกฎหมายที่มีประสิทธิภาพมาบังคับใช้ควบคู่กับกฎหมายที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน โดยมุ่งที่จะเสริมและแก้ไขปัญหาคอมพิวเตอร์ที่มีอยู่ในกฎหมายนั้น เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบังคับใช้กฎหมายให้ดียิ่งขึ้น ผู้เขียนจึงมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. เพิ่มเติมความผิดมูลฐาน 3 มูลฐาน ตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน เป็นคดีความผิดทางอาญาตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. 2547 เนื่องจากความผิดฐานฟอกเงินเป็นความผิดซึ่งต้องอาศัยระยะเวลาในการติดตาม เพื่อเปิดโอกาสให้กรมสอบสวนคดีพิเศษมีอำนาจสืบสวนสอบสวนตั้งแต่แรก ได้แก่

(1). ความผิดเกี่ยวกับเพศ

(2). ความผิดเกี่ยวกับการกระทำความผิดหรือรื้อถอนทรัพย์โดยอ้างอำนาจอั้งยี่หรือช่องโจรตามประมวลกฎหมายอาญา

(3). ความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้ายตามประมวลกฎหมายอาญา

ซึ่งหากมีการเพิ่มเติมความผิดมูลฐานทั้ง 3 มูลฐาน ตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน เป็นคดีความผิดทางอาญาตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. 2547 แล้ว ย่อมสามารถนำเอาข้อดีและมาตรการพิเศษต่างๆ ตามกฎหมายว่าด้วยการสอบสวนคดีพิเศษมาใช้ควบคู่กับกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ ยังไม่ต้องเสียเวลาในการรอมติของ กคพ. ซึ่ง กคพ. ต้องมีมติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ให้เป็นคดีพิเศษ เพราะส่วนใหญ่คดีเหล่านี้ล้วนแต่เป็นคดีที่มีความรุนแรง ยุ่งยาก ซับซ้อน หากมีการดำเนินการสืบสวนสอบสวนล่าช้า พยานหลักฐานอาจถูกทำลาย และอาจส่งผลกระทบต่อประเทศชาติอย่างมากมาย ไม่ว่าจะเป็นด้านความมั่นคง ด้านเศรษฐกิจ การคลัง และความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ



การกำหนดให้ความผิดมูลฐานทั้ง 3 มูลฐาน ตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน เป็นคดีความผิดทางอาญาตามบัญญัติท้ายพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. 2547 กระทำได้โดยออกเป็นกฎกระทรวงว่าด้วยการกำหนดคดีพิเศษเพิ่มเติม ตามพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. 2547 ซึ่งกำหนดให้คดีความผิดทางอาญาทั้ง 3 มูลฐานข้างต้น ที่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 21 วรรคหนึ่ง (1) เป็นคดีพิเศษเพิ่มเติมจากบัญญัติท้ายพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. 2547 และมีรายละเอียดของการกระทำความผิดตามประกาศ กคพ. เรื่อง การกำหนดรายละเอียดของลักษณะของการกระทำความผิดตามมาตรา 21 วรรคหนึ่ง (1) แห่งพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. 2547 โดยรายละเอียดของลักษณะของการกระทำความผิด อาจกำหนดจากจำนวนผู้เสียหาย มูลค่าความเสียหาย ปริมาณวัตถุที่มีไว้เป็นความผิด จำนวนผู้กระทำความผิด ในกรณีนี้อาจกำหนดรายละเอียดของลักษณะของการกระทำความผิด ได้ดังนี้

“(1) คดีความผิดตามกฎหมายที่เกี่ยวกับการค้าประเวณี

คดีความผิดที่มีบทกำหนดโทษตามมาตรา 282 มาตรา 823 มาตรา 317 มาตรา 318 และมาตรา 319 แห่งประมวลกฎหมายอาญา หรือคดีความผิดที่มีบทกำหนดโทษตามมาตรา 9 และ มาตรา 11 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 ที่มีหรือมีมูลน่าเชื่อว่ามีจำนวนผู้เสียหายตั้งแต่ห้าสิบคนขึ้นไป”

“(2) คดีความผิดเกี่ยวกับการกรรโชก หรือรีดเอาทรัพย์สินที่กระทำโดยอ้างอำนาจอั้งยี่หรือซ่องโจร

คดีความผิดที่มีบทกำหนดโทษตามมาตรา 337 และมาตรา 338 แห่งประมวลกฎหมายอาญา ที่มีหรือมีมูลน่าเชื่อว่ามีจำนวนผู้เสียหายตั้งแต่สามสิบคนขึ้นไป หรือการกระทำความผิดในลักษณะข่มขืนใจผู้อื่นให้ยอมให้ หรือยอมจะให้ประโยชน์ในลักษณะที่เป็นทรัพย์สินแก่ผู้ข่มขืนใจหรือผู้อื่นอันมีมูลค่าตั้งแต่ยี่สิบล้านบาทขึ้นไป”

“(3) คดีความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้าย

คดีความผิดที่มีบทกำหนดโทษตามมาตรา 135/1 มาตรา 135/2 มาตรา 135/3 มาตรา 135/4 แห่งประมวลกฎหมายอาญา ที่มีหรือมีมูลน่าเชื่อว่ามีสมาชิกหรือคณะบุคคลที่มีการกระทำอันเป็นการก่อการร้ายตั้งแต่ห้าสิบคนขึ้นไป”

ทั้งนี้ การกำหนดรายละเอียดของลักษณะของการกระทำความผิดข้างต้นเป็นเพียงข้อเสนอแนะของผู้เขียนเท่านั้น ซึ่งรายละเอียดเกี่ยวกับจำนวนผู้เสียหาย มูลค่าความเสียหาย หรือจำนวนผู้กระทำความผิด อาจเปลี่ยนแปลงไปตามความเหมาะสม

2. เมื่อได้มีการเพิ่มความผิดมูลฐานแล้ว อาจเกิดปัญหาว่าเมื่อมีการกระทำความผิดเกิดขึ้น ใครจะเป็นผู้ร้องทุกข์กล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวน เนื่องจากความผิดอันเป็นคดีพิเศษนั้นมีผู้เสียหายเป็นจำนวนมาก และความผิดมักมีความเกี่ยวข้องกับผู้มีอิทธิพล อาจทำให้ผู้เสียหายไม่กล้าที่จะร้องทุกข์ เพราะเกรงว่าจะไม่ปลอดภัยต่อชีวิตและเสรีภาพของตน เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาในทางปฏิบัติงานดังกล่าว ฝ่ายรัฐควรกำหนดความรับผิดชอบของหน่วยงานที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับการดำเนินคดีในความผิดมูลฐานต่างๆ ให้เกิดความชัดเจน

3. วิธีการสืบสวนสอบสวนคดีพิเศษโดยการแฝงตัวตามมาตรา 27 แห่งพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. 2547 บัญญัติให้ความคุ้มครองเฉพาะการจัดทำเอกสารหรือหลักฐานปลอมเท่านั้น แต่ไม่ได้ให้ความคุ้มครองรวมไปถึงการใช้เอกสารหรือหลักฐานเหล่านั้นด้วย ผู้เขียนเห็นว่าควรมีการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมาย ซึ่งกฎหมายน่าจะใช้คำว่า "การจัดทำและการใช้เอกสารหรือหลักฐาน หรือการเข้าไปแฝงตัวในองค์กร หรือกลุ่มคนใดเพื่อประโยชน์ในการสืบสวนสอบสวนตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าเป็นการกระทำโดยชอบ" เพื่อเป็นหลักประกันไม่ให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือบุคคลใดที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่โดยการเข้าไปแฝงตัวมีความผิดในกรณีการใช้เอกสารปลอม

4. วิธีการสืบสวนสอบสวนคดีพิเศษโดยการแฝงตัวตามมาตรา 27 แห่งพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. 2547 ไม่มีการกำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือบุคคลใดที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่โดยวิธีแฝงตัวรายงานการดำเนินการให้แก่ผู้บังคับบัญชาเป็นหนังสือหรือต่อศาล ซึ่งวิธีการดังกล่าวในประเทศสหรัฐอเมริกากำหนดให้เจ้าหน้าที่ซึ่งใช้วิธีการสืบสวนสอบสวนแบบแฝงตัวต้องทำบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษรในทุกขั้นตอนของการใช้วิธีการสืบสวนแบบแฝงตัวทุกครั้ง เพื่อเป็นการตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ จากวิธีปฏิบัติของประเทศสหรัฐอเมริกาดังกล่าว ผู้เขียนเห็นว่าควรนำมาเป็นแนวทางในการเพิ่มเติมกฎหมายในการให้เจ้าหน้าที่รายงานผลการปฏิบัติหน้าที่ต่อผู้บังคับบัญชาหรือต่อศาลด้วย เพื่อป้องกันมิให้มีการใช้อำนาจดังกล่าวโดยไม่มีเหตุอันสมควร

5. เนื่องจากอำนาจพิเศษของพนักงานสอบสวนคดีพิเศษนั้นส่งผลกระทบต่อสิทธิเสรีภาพของประชาชน ได้แก่ การเข้าไปในเคหสถาน การดักฟัง การแฝงตัว มีแนวโน้มในการใช้อำนาจเกินขอบเขต ผู้เขียนเสนอว่าควรจัดให้มีคณะกรรมการควบคุมการใช้อำนาจดังกล่าว เพื่อเป็นการควบคุมและตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสอบสวนคดีพิเศษมิให้ปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจเกินขอบเขต เป็นระบบการดำเนินงานที่โปร่งใสตรวจสอบได้ ทำให้ประชาชนมีความเชื่อมั่นและศรัทธาในระบบและมาตรการในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของรัฐตามกฎหมายว่าด้วยการสอบสวนคดีพิเศษ

6. ควรมีมาตรฐานสำหรับคัดเลือกบุคลากรที่จะเข้ามาปฏิบัติงานในกรมสอบสวนคดีพิเศษอย่างเข้มงวดไม่ว่าจะเป็นพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ เจ้าหน้าที่คดีพิเศษ และเมื่อได้เข้ามาปฏิบัติหน้าที่แล้วควรส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาบุคลากรในหน่วยงานให้มีความรู้เกี่ยวกับวิธีการสืบสวนสอบสวนคดีพิเศษ และเรื่องต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับคดีพิเศษ เช่น วิธีการติดตามร่องรอยทางการเงินในคดีฟอกเงิน รวมถึงความรู้ด้านเทคโนโลยีสมัยใหม่ควบคู่ไปกับการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม สร้างจิตสำนึกที่ดีให้มากยิ่งขึ้น หรืออาจจัดอบรมร่วมกับหน่วยงานอื่นๆ เพื่อให้เจ้าหน้าที่มีความรู้ความเข้าใจมากขึ้น รวมถึงควรมีการพาไปดูงานที่ต่างประเทศเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลนำมาใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงกรมสอบสวนคดีพิเศษให้มีศักยภาพดียิ่งขึ้น

7. สำนักงานตำรวจแห่งชาติและกรมสอบสวนคดีพิเศษควรตั้งมาตรฐานเงินเดือนของพนักงานสอบสวนคดีพิเศษกับพนักงานสอบสวนให้มีความใกล้เคียงกัน หากแตกต่างกันมากเกินไปอาจทำให้พนักงานสอบสวนขาดกำลังใจที่จะทำงาน เพราะงานที่รับผิดชอบมีลักษณะใกล้เคียงกันควรให้ความสำคัญเท่าๆ กัน เพื่อเป็นการสร้างขวัญและกำลังใจในการทำงาน การมีค่าตอบแทนที่เหมาะสมนั้นจะทำให้พนักงานดำรงตนอยู่ในความยุติธรรม ไม่แสวงหารายได้จาก การกระทำอันมิชอบ

8. การประสานความร่วมมืออย่างจริงจังในด้าน ข้อมูล ข่าวสาร ตลอดจนการดำเนินการอื่นๆ ที่เป็นประโยชน์ในการสืบสวนสอบสวนคดีพิเศษ มิใช่เพียงระหว่างกรมสอบสวนคดีพิเศษกับหน่วยงานอื่นของรัฐเท่านั้น แต่อาจมีการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานต่างประเทศ เช่น หน่วยงาน FBI ของสหรัฐอเมริกา อาจเป็นอีกวิธีการหนึ่งซึ่งช่วยในการปราบปรามการกระทำ ความผิดให้ประสบผลสำเร็จมากยิ่งขึ้น

9. เร่งพัฒนาและปรับปรุงระบบ วิธีการปฏิบัติงาน หรือนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการตรวจพิสูจน์ความผิด มีการจัดข้อมูลอย่างเป็นระบบรวมถึงวิธีเก็บรักษาข้อมูลอันเป็นความลับไม่ให้รั่วไหลไปยังบุคคลภายนอกได้

10. ควรมีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ในรูปแบบต่างๆ เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจให้แก่ประชาชนว่าคดีใดเป็นคดีพิเศษที่จะต้องดำเนินการโดยกรมสอบสวนคดีพิเศษ ตลอดจนข้อกำหนดของกฎหมายที่เกี่ยวข้องให้ประชาชนทราบอย่างทั่วถึงโดยอาศัยสื่อทางโทรทัศน์ วิทยุ และหนังสือพิมพ์ หรืออาจจัดให้มีศูนย์รับเรื่องราวร้องเรียนและแสดงความคิดเห็นจากประชาชนเป็นการให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการปราบปรามอาชญากรรม เป็นการสร้างเครือข่ายระหว่างกรมสอบสวนคดีพิเศษกับประชาชนทั่วไป

สุดท้ายนี้ผู้เขียนขอยกคำพูดของ J.Edgar Hoover ซึ่งเป็นผู้ก่อตั้ง หน่วยงาน FBI ในสหรัฐอเมริกาซึ่งเป็นหน่วยงานสืบสวนสอบสวนคดีพิเศษที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมที่มีลักษณะพิเศษอย่างยิ่งและเป็นต้นแบบให้แก่ประเทศอื่นๆนำมาเป็นแนวทางในการจัดตั้งหน่วยงานสอบสวนคดีพิเศษในประเทศของตนเอง รวมถึงประเทศไทยด้วย คำพูดนี้ได้ถูกจารึกไว้ในกำแพงด้านในของสำนักงานใหญ่ตำรวจ FBI ก็คือคำพูดที่ว่า "ไม่มีรัฐบาลของประเทศใดที่สามารถเอาชนะอาชญากรรมได้โดยปราศจากความร่วมมือของประชาชน"